

Sofokles, *Antigone*, vv. 182-210

I Sofokles' tragedie *Antigone* (opført i 441 f.Kr.) optræder Kreon som leder af Theben. Den tidligere konge af Theben, Ødipus, har efterladt sig to sønner, Etéokles og Polyneikes, som ender med at slå hinanden ihjel i kampen om kongemagten. Etéokles kæmpede for Theben (som regerende konge) og Polyneikes mod Theben (som angriber). Kreon meddeler i det nedenstående uddrag sin beslutning om, hvad der skal ske med de to afdøde brødre.

“Og den som sætter sin familie før sit land,
ham gider jeg overhovedet ikke tale om.
For Zeus, der altid skuer alt som sker, skal vide, at
185 jeg ikke tier, hvis jeg ser en ødelæggelse
på vej mod byens folk, der skal kunne leve trygt,
og den mand, som har ondt i sinde mod mit land,
bliver aldrig ven af mig, for jeg ved godt, at det
er landet, som er vores redning, venner får vi kun,
190 når fædrelandets kurs er ret og rigtigt sat.
Ved sådanne principper gør jeg byen stor igen!
Og derfor har jeg nu bekendtgjort for befolkningen
beslutningen om Ødipus' drengebørn:
Etéokles som ofrede sit liv i forsvar for
195 vores by og kæmpede med spyddet som en ægte helt,
skal nu begraves og have al den hæder, som
kun tilkommer de bedste døde under denne jord.
Men ham dér Polyneikes, som er blodsbeslægtet bror,
kom her fra sit eksil kun med det mål at brænde ned
200 sit fædreland og sin families guder med sin ild,
og også dette mål: At svælge i beslægtet blod
og rask væk slavebinde resten af befolkningen.
Om ham har jeg befalet, at ingen her i byen må
begrave eller synge ved i grådkvalt klagesang.
205 Hans krop skal bare efterlades ubegravet som
et festmåltid for hund og fugl, et ækelt syn.
Ja, det var altså mine tanker, og skal det stå til mig,
skal onde aldrig æres højere end gode mænd.
Så den der tænker godt på byens ve og vel,
210 hvad enten han er levende eller død, ham ærer jeg.